PUNAMUSTA LIEKKI

RADIKAALIVASEMMISTOLAINEN AIKAKAUSLEHTI

Nro 26 | ISSN 3087-7105 | Printtilehden tilaaminen: tilaukset.punamusta@proton.me
Uutisvinkit & korjauspyynnöt: punamusta.liekki@proton.me | Marraskuu 2026

Julkaisija: TAIVO (www.taivo.org)
Vastaava päätoimittaja: Tuomas Kuusniemi
Toimitus: punamusta.liekki@proton.me
Kuvatoimitus ja taitto: Onni Storm
Lue netissä osoitteesta: taivo.org/punamustaliekki
VASTUULLISTA JOURNALISMIA

SINIMUSTAN LIIKKEEN JULKINEN TAPAHTUMA HERÄTTÄÄ KYSYMYKSIÄ OULUN SITOUTUMISESTA ANTIRASISMIIN

Avoimesti fasistinen Sinimusta Liike piti lauantaina 10.10. kampanjatapahtuman Oulun keskustassa. Poliisin suojelema teltta oli pystyssä tunteja antifasistien paikallaolosta huolimatta. Kysymyksiä herätti erityisesti poliisin puolueellisuus fasistin käytyä käsiksi mielenosoittajaan, sekä Sinimustilla käytössä ollut paikallisen asukastuvan pakettiauto. Tapahtuma johti kahden antifasistin pidätykseen. Sivu 3

VIERAILIJOITA TANSSIVASSA EMMASSA

TERVEISIÄ ROJAVASTA

Kaksi Rojavaan matkustanutta suomalaista kertoivat kokemuksistaan ja käytännöistä, joiden ansiosta kurdiyhteisöjen järjestäytyneisyys on säilynyt poliittisen tilanteen muuttumisesta huolimatta. Sivu 9

LANKA -VERKOSTO

Lahdesta alkunsa saanut marxilais-leninistinen LANKA-verkosto vieraili kahvila Emmassa. Sivu 10

Raivosta Ruokaan vastaa monenlaiseen nälkään

”Oulu näkee nälkää monella tavalla. Mahdollisuuksien, itseilmaisun, yhteisön nälkää. Ruuan nälkää. Päämäärämme on, että Raivosta Ruokaan vastaisi joihinkin niistä ihmisten tarpeista, joita hallitus ei tyydytä.”

Syd K:n reportaasissa syvennytään oululaisen toimintaryhmä TAIVO:n Raivosta Ruokaan -yhteisö- ja ruoka-apuprojektiin. Sivu 5

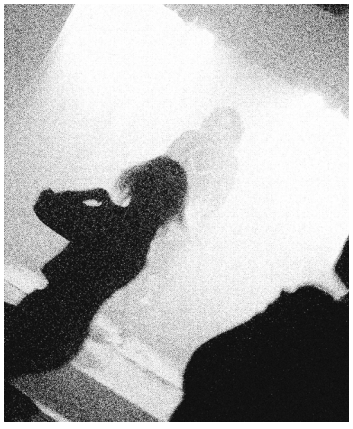

NUORISO VASTUSTAA ASEVELVOLLISUUTTA JA MILITARISMIA SAKSASSA

Sivu 6

ANARKISTIVERKOSTO KOKOONTUI JOENSUUSSA – TAVOITTEENA JÄRJESTÄYTYMISEN VAHVISTAMINEN

Sivu 4

TEORIANURKKA: DIALEKTINEN MATERIALISMI

Teorianurkassa opitaan mitä on marxismille keskeinen dialektinen materialismi, ja miten sitä sovelletaan käytännössä. Sivu 11

MIELIVALLATON: Näkymättömät johtajat kannattelevat liikettämme Sivu 13

PÄÄKIRJOITUS

RANSKAN TYÖLÄISET VASTAAN KAPITALISMIN IKIVIHREÄT

MARRASKUU

Tätä kirjoitettaessa Ranskassa on osoitettu mieltä yli kuukauden päivät sikäläiselle tyylille uskollisena.

Mielenosoitukset saivat alkunsa lukiolaisten halusta tuoda esille oppilaitostensa lukuisia epäkohtia: tukahduttavat tilat, opettajien puute, epäreilu opiskelijavalintajärjestelmä, ja muita pitkäaikaisen kurjistamispolitiikan seuraamuksia. Lista on pitkä ja turhankin tuttu.

Myös muut ranskalaiset ovat huomanneet kuinka yleistä lukiolaisten kokema epäoikeudenmukaisuus on, ja tämän kuukauden aikana koululaisten tueksi on tulvinut mielenosoittajia työväenluokan joka kolkasta. Keltaiset liivit ovat jälleen muodissa Pariisin kaduilla kun 2018-2020 jyllänneiden mielenosoitusten syyt ovat vain pahentuneet. Monet ammattiliitot marssivat taas, ja nuoret niin yliopistoista kuin köyhdytetyistä lähiöistä ovat liittyneet joukkoon vihaiseen. Arviot osallistujien määrästä vaihtelevat sisäministeriön puolesta miljoonasta ammattiliittojen 800 000:een.

Joukko on kirjava ja heidän valituksen aiheensa kattavat kapitalistisen kurimuksen ikivihreät: palkat ovat liian pieniä, vaurauserot liian suuria; työpaikkoja on liian vähän, työtaakat liian suuria; julkiset palvelut on ajettu alas, elinkustannukset nousevat aina vain ylemmäs. Jokainen meistä tunnistaa nämä sävelet, onhan se työväenluokan arjen taustamusiikki.

Uutismedia niin siellä kuin täällä ei jostain kumman syystä näitä biisejä tunnista. Heidän soittolistalleen päätyy lähinnä sitä perinteistä: omaisuustuhojen kauheutta, loukkaantuneita poliiseja, pesemättömien ihmisjoukkojen päämäärättömyyttä, ulkopuolisia agitaattoreita, tarvetta sopeuttaa valtion alijäämäistä budjettia.

Asiantuntija toisensa perään laskeutuu instituuttinsa norsunluutornista haastattelijan nahkaiseen nojatuoliin päivittelemään sitä, miten mielenosoitukset satavat poliittisten ääriliikkeiden laariin. Samaan kertosäkeeseen sisällytetään Le Pen ja Melenchon, samalle riville ja yhtä mollisävyisesti.

Tämä kuuliainen kuoro tekee kaikkensa hukuttaakseen sen käheä-äänisen punk-huudon, joka koittaa saada meidät tunnistamaan kaiken sen vaietun kuoleman ja kärsimyksen, joka on kurjistamispolitiikan luontaiset ja hyvin dokumentoidut seuraukset. Porvarivaltiolla on loputtomasti resursseja syydettäväksi rikkaiden verohuojennuksiin, kustannustehottomiin ulkoistuksiin, pakolaisten kurittamiseen, sotakoneisiin ja eteläisten itsenäisyyshankkeiden nujertamiseen. Kansan hyvinvointi katsotaan tarpeettomaksi menoeräksi.

Ranskalainen protestiskene on paljon kurinalaisempi ja järjestäytyneempi kuin valtavirran kuoro meille hokee. Muuten ei näin isoja festareita pystyttäisi järjestämään näin nopeasti. Se, onko kansalla tarpeeksi näkemystä kapitalismin tuolle puolen pääsemisestä, tai pystyvätkö he löytämään yhteisen sävelen joka voi nujertaa vallitsevan tuutulaulun, jää nähtäväksi.

Mitä meidän täällä Suomessa on syytä oppia ranskalaisten esimerkistä on se, että eri ryhmien välinen yhteistyö, toimintaan varautuminen ja päättäväisyys voivat ravisuttaa vankkaakin sortovaltaa. Vaan keikkalavalle ei siedä lähteä ilman huolellista harjoittelua, ja tämä on työtä, joka ei näy ulospäin. Jokaisen uljaan esiintymisen taustalla on paljon säätämistä, nöyrtymistä, oppimista ja neuvottelemista.

Äänet lämpimiksi!

Sinimustien julkinen tapahtuma herättää kysymyksiä Oulun sitoutumisesta antirasismiin

Punamusta Liekki

Poliisin suojelema teltta oli pystyssä tunteja Oulun keskustassa antifasistien paikallaolosta huolimatta. Kysymyksiä herätti erityisesti poliisin puolueellisuus fasistin käytyä käsiksi mielenosoittajaan, sekä Sinimustilla käytössä ollut paikallisen asukastuvan pakettiauto. Tapahtuma johti kahden antifasistin pidätykseen.

Punamusta Liekki

Sinimustan Liikkeen teltalla käyneiden keskimääräinen ikä ei ollut kovin korkea.

Avoimesti fasistinen Sinimusta liike piti lauantaina 10.10. kampanjatapahtuman Oulun keskustassa. Puolue käytti kuljetustarpeisiinsa Rajakylän asukastuvan pakettiautoa. Asukastuvan mukaan autoa vuokrataan kaikille kulukorvausta vastaan, eikä yhdistyksellä ollut tietoa sen käyttötarkoituksesta. Teltalla kävi tapahtuman aikana erityisesti lapsia ja nuoria, joille jaossa oli muun muassa paluumuuttotarroja sekä puolueen esitteitä.

Paikalla oli myös antifasisteja, joista kaksi pidätettiin tapahtuman aikana. Silminnäkijöiden mukaan ennen toista pidätystä Sinimustan liikkeen kannattaja, entisen Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen aktiivi ja Bunkkeri-nettikaupan omistaja Ville Nurmela puski myöhemmin pidätetyn Matias Heikkilän maahan ilman seuraamuksia. Tilanteesta on sittemmin tehty rikosilmoitus ja poliisi on käynnistänyt esitutkinnan. Punamusta Liekki haastatteli pidätettyjä antifasisteja. Heikkilä esiintyy oikealla nimellään, toinen nimimerkillä myymälävaras94. Myös jälkimmäisen henkilöllisyys on Punamustan Liekin tiedossa.

Tapahtumaa vastustaneiden tavoitteena oli Heikkilän ja myymälävaras94:n mukaan Sinimustien kampanjoinnin julkinen vastustaminen ja taltiointi, sekä hämmennyksen aiheuttaminen. “Sinimustien heikkous sai jälleen paljon julkisuutta, ja paikalla olleita äärioikeistolaisia kuvattiin myöhempää vertailua varten”, sanoo Heikkilä.

“Kyse on antifasistisesta ja militantista suorasta toiminnasta”, kertoo myymälävaras94.

Antifasistit muun muassa onnistuivat hävittämään Sinimustan liikkeen jakamia tarroja ja esitteitä. “Uusnatsien propagandamatskut pöllittiin tovereiden toimesta melko tehokkaasti. Heidän teltallaan kävi vain pieniä lapsia, mikä on tietysti huolestuttavaa. Sinimustat ja Perussuomalaiset ovat uusfasistisia puolueita. Niitä pitää vastustaa kunnes kuolema meidät kuittaa tuonelaan”, sanoo myymälävaras94. Myös Heikkilää huolestuttaa puolueen vetoaminen tarkoituksellisesti etenkin lapsiin ja nuoriin.

Myymälävaras94 pidätettiin ensimmäisenä. Hän kuvailee tapahtumankulkua seuraavasti:

“Kytät hyysää natseja, niin on aina ollut ja tulee aina olemaan. Valitettavasti. Viskoin pari kertaa Sinimustien propagandaa roskiin, kunnes kytät tuli vinkumaan kuinka se muka on lainvastaista. No ei tietenkään ole, mutta kyttien logiikka on mitä on. Sitten keskityin vittuilemaan natseille ja kun yksi niistä kuvasi ja aukoi päätä, kävin siinä moikkaamassa tätä natsia 5-10cm etäisyydeltä, jolloin kytät otti kiinni ja pisti putkaan neljäksi tunniksi. Ihan tyypillistä poliisien toimintaa, ei mitään uutta auringon alla.”

Heikkilä kuvailee videolle tallentunutta pidätystään näin:

“Poliisit lähestyivät minua kun huusin natseille lapsiin kohdistetusta propagandasta ja olin tuupannut heidän kahvitermoksensa pois pöydältä, katsoivat vierestä kun sinimustien tunnettu väkivaltainen sarjarikollinen lähti minua kohti ja aloitti pahoinpitelyn voimakkaalla kaatamisella, minkä jälkeen useampi poliisi keskitti huomionsa vain minuun eikä pahoinpitelijään. En aluksi hahmottanut että tultuani kaadetuksi päälleni käyneet hahmot ovat poliiseja, joita vastaan vaistomaisesti puolustauduin hyvin lyhyen aikaa jaloillani ollessani kadulla selälläni. Lähes heti tunnistin heidät poliiseiksi enkä vastustellut kiinniottoa. Pahoin-

pitelijä jäi viereen vapaasti kuvaamaan itseään ja kiinniottotilannetta natsikauppansa mainostamista varten, kun poliisi seisoi vieressä, eikä hänen toimintaansa puututtu. Pahoinpitely aiheutti fyysisiä vammoja, jotka on vahvistettu päivystävän lääkärin toimesta."

Poliisi perusteli pidätyksen sillä, että pelkkä paikalta poistaminen olisi johtanut häiriön jatkumiseen. Punamusta Liekki on nähnyt poliisin ja lääkärin kirjaukset tapahtumiin liittyen. Sarjarikollisella viitataan Nurmelaan, joka on tuomittu muun muassa pahoinpitelystä, rattijuopumuksesta, ampuma-aserikoksista sekä törkeästä vahingonteosta.

"Vaadin virkavallalta suoraselkäisyyttä ja tasavertaisuutta konfliktitilanteissa, sillä kansan luottamus poliisiin ja muihin vallanpitäjiin vähenee entisestään kun he pitävät väkivaltaisia oikeistoryhmittymiä omassa erikoisvarjeluksessaan. Ymmärsin ja hyväksyin oman kiinniottoni, mutta en sitä että näin ei toimittu vakavamman rikoksen tehneen sarjarikollisen kohdalla", sanoo Heikkilä.

Kummatkin haastateltavat olivat pettyneitä erityisesti Oulun kaupunkiin ja puolueisiin siitä, että Sinimustan liikkeen annettiin kampanjoida rauhassa. Myymälävaras94 nostaa esille pasifistisen fasistien vastustamisen ristiriidan.

"Puoluepoliittinen vasemmisto välttelee konflikteja Sinimustien kanssa. Vaalit ovat lähellä ja halutaan leikkiä pasifisteja vaikka samalla tuetaan status quon väkivaltakoneistoa. Vasemmistoliiton Oulun tyypit on kovia puhumaan uusnatseista, kuinka heidät pitää torpata, mutta missä he sitten ovat kun nämä ovat kadulla? Varmaan joogaamassa tai jossain palaverissa syömässä vähäsokerista munkkia. Älä luota perinteisiin parlamentaarisiin puolueisiin, muuten kuin strategisina liittolaisina silloin tällöin", hän sanoo.

Heikkilä kokee Oulun kaupungin laiminlyöneen vastuunsa rasismin vastustamisessa.

"Olisin toivonut, että kaupunki noudattaisi rasisminvastaista ohjelmaansa eikä antaisi yhtään jalansijaa avoimesti rasistisille järjestölle. Olin myös pettynyt muiden puolueiden passiivisuuteen, joka ilmeni heidän edustajiensa poissaolona paikalta vaikka osa oli tietoisia tapahtumasta. Tarvitsemme konkreettisesti yhteistä rintamaa kaduilla, emme pelkästään somepostausten ja posetuksen muodossa."

Myös myymälävaras94 on närkästynyt kaupungin tekemättömyyteen.

"Oulun kaupunki on mulle lähinnä infrastuktuuria. Ne korkeissa viroissa olevat tulee sitten demoihin puhumaan kun joku on tapettu, kertomaan kuinka heillä on tämä rasismin vastainen ohjelma. Ongelma on, että Oulun kaupunkia ei kyetä saamaan millään tavalla vastuuseen tekemättömyyksistään. Oikea kulttuuripääkaupunki kerta kaikkiaan. Voi hyvä luoja."

Kaikesta huolimatta haastateltavat suuntaavat katseensa tulevaan.

"Sinimustat osoittavat jälleen kerran olevansa tarkoituksenhakuisesti väkivaltainen fasistinen järjestö, joka etsii epätoivoisesti pieniäkin tekosyitä raukkamaiseen väkivaltaan. Teltalla oli kuitenkin hyvin vähän aikuisia jäseniä tai kannattajia, joten juuri nyt on ensiarvoisen tärkeää vastustaa liikkeen olemassaoloa Oulussa ja kaikkialla", muistuttaa Heikkilä.

"Jatkossa täytyy pyrkiä kutsumaan koolle laajalti väkeä kaupungista, vasemmistoliitto tosin jää todennäköisesti kämpille vahtaamaan netflixiä ja varmistelemaan vaalivoittoaan", tokaisee myymälävaras94.

ANARKISTIVERKOSTO KOKOONTUI JOENSUUSSA – TAVOITTEENA JÄRJESTÄYTYMISEN VAHVISTAMINEN

Anarkistiryhmien verkosto

Kesäkuussa 2025 perustettu anarkistiryhmien verkosto kokoontui Joensuussa 10.10.-11.10. keskustelemaan verkoston toimintaohjeista, periaatteista ja yhteistyömahdollisuuksista propagandan luomisessa ja levittämisessä. Keskustelunaiheina nousi esiin myös verkoston nimeäminen, mutta nimestä ei vielä tapaamisessa saatu tehtyä päätöstä.

Verkostokokoukselle tarjosi fasiliteetit tällä kertaa Joensuussa toimiva Antifasistinen Informaatio / Suora Toiminta Internationaali (AISTI). Kokoukseen lähettivät delegaattinsa AISTI:n lisäksi Helsingin A-ryhmä, Anarkistinen Jyväskylä, Oulun Anarkistiliitto sekä Industrial Workers of the World Suomi. Keskeiksi teemoiksi viikonlopun aikana käsiteltäviin asioihin nousivat konfliktinratkaisu, järjestäytymistä helpottavien toimintaperiaatteiden luominen ja ryhmien välinen yhteistyö propagandan luomisessa ja levittämisessä. Delegaatit kävivät myös keskustelua verkoston yhteisen poliittisen periaateohjelman luomisesta.

Sako

Tapaamisen agendalla oli muun muassa verkoston toimintaohjeet.

Verkosto kokoontuu kahdesti vuodessa, ja fyysisten tapaamisfasiliteettien järjestämisvastuu kiertää jäsenryhmältä toiselle. Anarkistiset ja syndikalistiset ryhmät voivat liittyä jäseneksi lähettämällä delegaatin edustamaan ryhmäänsä verkostokokoukseen. Yksityishenkilöitä ilman ryhmää ei hyväksytä jäseniksi, mutta verkosto pyrkii tarjoamaan tukea uusien ryhmien perustamiseen sellaisissa paikoissa, joissa niitä ei vielä ole.

Raivosta Ruokaan: vastaus monenlaiseen nälkään

Kirjoittaja: Syd K. Käännös: Tuomas Kuusniemi

Ennen kuin muutin Suomeen asuin USA:n Oregonissa, kaupungissa nimeltä Eugene. Paikallinen punk-kollektiivi, RAD (Radical Alternative Development, suom. Vaihtoehtoinen Radikaali Kehitys) järjesti keskinäisen avun varainhankintatapahtumia ympäri vuoden, keskiössään taidettaan esittävät paikalliset yhtyeet ja käsityöläiset. Heidän keskinäinen apunsa tukee yhteisön koulutusta, mielenterveyden puolesta puhumista, päihteiden haittojen vähentämistä, ja muuta toimintaa. Heidän työnsä innoittamana tuumasin, että TAIVO:n pitäisi järjestää vastaavia tapahtumia. Näin syntyi Raivosta Ruokaan keväällä 2025.

Oulu näkee nälkää monella tavalla. Mahdollisuuksien, itseilmaisun, yhteisön nälkää. Ruuan nälkää. Päämäärämme on, että Raivosta Ruokaan vastaisi joihinkin niistä ihmisten tarpeista, joita hallitus ei tyydytä. Marginalisoiduimmat meistä ovat tyhjin taskuin ja eristyksissä. Queerina maahanmuuttajana tiedän tämän aivan liian hyvin. Yhdessä kuvittelimme turvallisen ja vastaanottavaisen tilan, jossa voi saada apua ilman vaatimuksia tai tuomitsemista.

Elokuussa 2025 pieni joukko meikäläisiä kyhäsi ärhäkän festivaalin, jossa oli esiintyjiä perheystävällisen osion klassisesta triosta ja popista K-18 iltaohjelman hardcore punkiin ja drag-esitykseen. Vapaaehtoiset järjestivät ja valvoivat toimintaa lapsille ensimmäisen kahden tunnin aikana, ja paikalliset myyjät kauppasivat tuotteitaan koko illan.

Nollan euron budjetilla kokosimme yli 400 euron potin, jolla sitten rahoitimme ruoka-apujakelua pitkin vuotta. Noin joka toinen kuukausi olemme vuokranneet Tuiran Yhteisötilat järjestääksemme pop-up ruokajakelua, jossa tarjoamme lämmintä ruokaa yhteisölle ilmaiseksi. Tiimimme on pieni, mutta toivon mukaan

Siri Kerola

Yhteisö jalkautui tanssilattialle.

kasvaessamme voimme järjestää näitä tapahtumia useammin.

Oulu näkee itseilmaisun nälkää. Ja Oulu on nääntynyt queer-tilojen suhteen. Ainoan homobaarin omistaa ahdasmielinen kiihkoilija ja underground-skeneä ei ole juuri ollenkaan, joten tilanne on vakava. Queer-voittoinen tiimimme oli yksimielinen: tämän vuoden varainkeruutapahtuman teema tulisi olla drag.

Rekrytoimme neljän drag-esiintyjän setin tuolle illalle, ja heidän jälkeensä DJ:n pyörittämään tanssibileitä. Ensimmäisen tunnin ajan perheet olivat tervetulleita drag-satutuokioon, jossa Auli Wallaton luki valikoituja lastensatuja pienokaisten iloksi.

Drag-esitykset aloitti SPIT, lihaisa, muunsukupuolinen, itseään ahmiva olento. Seuraavaksi Literally The Devil tarjosi paholaismaista seksikkyyttä, jonka perään saatiin ALTERin muotoaan muuttava, säkenöivä klovni-show. Lopuksi Auli Wallaton antoi kaikkensa sensuellilla akrobatiallaan ja DJ Minna päätti illan uskomattomalla setillä, joka oli pullollaan herkullisen julkeita biisejä. Seuranamme oli myös ihastuttava kokoelma myyjiä kauppaamassa taidetta, käsitöitä ja paljon muuta.

Sinä yönä sali raikasi naurusta. Olin onnesta soikeana nähdessäni, miten ihmiset saivat uusia kavereita, ja palaute oli yksimielistä: tämä oli hyvin queer ja vastaanottavainen tila, joka oli ollut ilo ihmisille löytää.

Tiimin jäsen ja illan juontaja Dahlia Klemm totesi näin:

”Raivosta ruokaan on yhteisöprojekti. On mahtavaa kuulla kommentteja kuinka turvalliseksi ja nähdyksi moni koki itsensä, kuinka tapahtumia toivottiin lisää ja puhuttiin queer-yhteisöllisyydestä. Yhteisö on myös koko ruoka-avun pointti, monella tapaa.

Yksi toveri mietti, kuinka ei tee muka tarpeeksi, kun ei mennyt seuraavana päivänä huutamaan sinimustille jotka kokoontuivat rotuaarille telttatapahtumaan. Mutta jokaisen pitää muistaa, että tämä on juuri sitä, yhteisönrakentamista, joka onnistuessaan estäisi jopa niiden ihmisten päätymisen sinne sinimustiin. Eikä kenenkään tarvitsisi lähteä huutamaan niiden teltalle.

Raivosta Ruokaan -projektin tavoitteena onkin ruuan tarjoamisen lisäksi ihmiskohtaamiset ylipäätään. Että kaikilla on mahdollista kohdata erilaisia elämiä ruuan ääressä, jäädä juttelemaan. Yhteisön rakentaminen on vastaiskua syrjäytymiselle, vihan patoutumiselle, eikä yksilö lähtisi hakemaan ratkaisuja äärioikeistolaisista liikkeistä, jotka usein hyväksikäyttää näitä syrjäytymisen tunteita.

Elämme hyvin yksilökeskeistä aikaa, ja yksinäisyys ja syrjäytyminen on sen selkeitä seurauksia. Me tarvitaan jokainen

lisää hoivaa ja huolenpitoa, nähdyksi tulemista. Me ei voida sen antaa jatkua, että ihminen antaa epätoivossaan äärioikeiston manipuloida häntä. Muutos tapahtuu monella tasolla, ja yhteisöllisyys onnistuessaan turvaa monia muutoksia. Tulkaa syömään, jääkää juttelemaan. Ota vastaan apua, tarjoa apua, pyydä apua. Don't be a stranger!"

Oulu näkee nälkää, mutta sen ei ole pakko. Et ehkä voi ratkaista maailman kaikkia ongelmia, mutta ihan kuka tahansa voi tuoda muutosta yhteisöönsä. Uskon sinuun.

SAKSASSA NUORET ASEVELVOLLISUUTTA JA MILITARISMIA VASTAAN

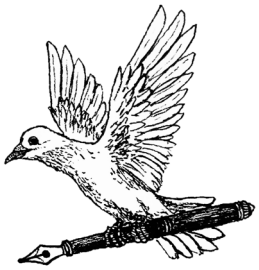

Jouko Jokisalo

Maailmansotien militarismin aave liikkuu Euroopassa. Saksan liittokansleri **Friedrich Merz** ilmoitti toukokuussa 2025 aikomuksesta laajentaa Bundeswehrin armeija Euroopan vahvimmaksi.[1] Saksan puolustusministeri **Boris Pistorius** (SPD) vaatii puolestaan, että Saksan pitää olla "sotavalmiudessa" (kriegstüchtig) vuoteen 2029 mennessä.[2] Saksan asevarustelumenot ovat lähivuosina jopa lähes biljoona euroa.

Suomen valtiovarainministeri ja perussuomalaisten puheenjohtaja **Riikka Purraa** huolettaa militarismin sijaan saksalaisten nuorten puolustustahto. "Saksassa toteutettujen kyselyiden tulokset kansalaisten ja maassa asuvien maanpuolustustahdosta ovat suorastaan järkyttäviä", hän totesi suurlähettiläspäivillä Helsingissä. Hänen mukaansa saksalaisten yhteenkuuluvuuden tunne on myös mennyttä. Syynä on voimakas maahanmuutto.[3] Purra on täysin samoilla linjoilla kuin saksalainen veljespuolue Vaihtoehto Saksalle (AfD), joka on nostanut tunnuksen "paluumuutosta" (remigratio), joka sisältää vaatimuksen maahanmuuttajataustaisten ja ulkomaalaisten karkoittamisesta.[4]

Sveitsiläinen valtalehti *Neue Zürcher Zeitung (NZZ)* on Purran tapaan huolissaan saksalaisten nuorten vähäisestä innostuksesta militarismiin ja sotimiseeen. Lehti vaatiikin, että Saksan "on pakotettava kansalaisensa aseisiin". Tässä media ja aseteollisuus lyövät kättä. Artikkelin kirjoittaja oli aiemmin asevalmistaja Heckler & Kochin tiedottaja.[5]

"MIKSI EN KOSKAAN TAISTELE MAANI PUOLESTA"

Saksalainen **Ole Nymoen** on julkaissut paljon huomiota herättäneen teoksen *"Warum ich niemals für mein Land kämpfen würde"* ("Miksi en koskaan taistele maani puolesta")[6] Teoksessa hän ottaa kantaa asevelvollisuuden palauttamista vastaan ja vastustaa Saksan Kriegstüchtigkeit-tavoitetta.

"Sopimukseen voi ehkä päästä toisen valtiovallan kanssa, mutta ei kuoleman kanssa. Kuolema ei neuvottele."

Teoksen motiivista hän toteaa RBB24:n haastattelussa: "Olen seurannut Ukrainan sodan uutisointia erittäin tarkasti. Olin kauhuissani siitä euforiasta, jolla toimittajat, täysin ulkopuolisina, seisoivat kuin katsojat jalkapallo-ottelussa kannustamassa toista osapuolta, vaikka tilanne oli kuolettavan vakava ja tuhannet ihmiset kuolivat ja tappoivat toisiaan joka päivä. Eikä siksi, että heillä olisi mitään ongelmia keskenään, vaan koska heidän maansa ovat vihollisia. Jossain vaiheessa tulin siihen tulokseen, että en henkilökohtaisesti tekisi niin."

"Sanot, että rikkaiden ja köyhien välinen kuilu Saksassa levenee, eivätkä he halua sotia tällaisen solidaarisuuden puutteen vuoksi", toteaa haastattelija ja esittää kysymyksen: "Voidaanko Saksa todella jättää sotilaallisen hyökkääjän armoille tästä syystä?" Nymoen vastaa: "Haluan vain huomauttaa, että on outoa, että samat ihmiset, jotka jatkuvasti valittavat pakolaisista, sosiaaliavustusten saajista ja yhteiskunnan köyhimmistä jäsenistä, vaativat ihmisiltä yhtenäisyyttä ja solidaarisuutta sodan aikana. Heidän argumentissaan on selvästi jotain vikaa."

Jatkokysymys liittyi toteamukseen: "Toinen argumenttisi on, ettet halua taistella maasi puolesta, koska oma henkesi on sinulle tärkeämpää kuin sen kansakunnan säilyminen, johon kuulut. Miten se tulisi ymmärtää?" Hän vastaa: "Sopimukseen voi ehkä päästä toisen valtiovallan kanssa, mutta ei kuoleman kanssa. Kuolema ei neuvottele." Häneltä tiukattiin myös sitä, "mitä tekisit, jos sinut 27-vuotiaana ukrainalaisena pyydettäisiin puolustamaan maatasi?" "Yrittäisin paeta. Ja jos valtio ei päästäisi minua, piiloutuisin pakkovärväjiltä. Satojatuhansia kertoja miehet sulkevat itsensä asuntoihinsa ja varoittavat toisiaan keskusteluryhmissä asevelvollisten saapuessa paikalle, koska muuten he sieppaavat ihmisiä kadulla. Yrittäisin vain nähdä, pystyisinkö jotenkin selviämään tästä sodasta loppuun asti."[7]

Monelle ukrainalaiselle Nymoenin esittämä näkemys on todellisuutta. Heinäkuussa 2024 pelkästään Saksassa asui

239 650 ukrainalaista 18–60-vuotiasta miestä. Kaikki heistä eivät ole paenneet asepalvelusta. Poikkeuksen tekevät kolmen alaikäisen lapsen ukrainalaiset isät, jotka saavat edelleen laillisesti poistua maasta. Oikeus kieltäytyä asepalveluksesta poistettiin Ukrainassa 24. helmikuuta 2022. Sen jälkeen yhden vuoden aikana Ukrainan rajoilla estettiin 11 000 pakoyritystä. Ihmisoikeusjärjestöjen mukaan yli 100 000 ukrainalaista sotilasta karkasi yksiköistään sodan alkamisen jälkeisten 38 kuukauden aikana. Tammikuun puolivälissä 2026 Ukrainan puolustusministeri ilmoitti, että oikeuslaitos tutkii 200 000 ”luvatonta karkuruutta”. Kaikkiaan armeijan viranomaiset etsivät kahta miljoonaa miestä, jotka välttelevät palvelusta rintamalla. Ukrainan armeijan 68. prikaatin upseeri sanoi: ”Jotkut sanovat: Vietän mieluummin kuusi vuotta vankilassa kuin kuolen rintamalla.” Ensimmäistä kertaa Ukrainan historiassa karkuruus on yleisin rikos.[8]

BUNDESWEHR, ASEVELVOLLISUUS JA ILMASTOAKTIVISMI

Saksan armeijan kenraalimajuri **Kurczyk** on huolissaan nykyisestä nuorison kyvykkyydestä asepalvelukseen. Ongelmana on se, että armeijan tehtävänä on kasvattaa väkivallan ammattilaisia nuorista, joille yhteiskunta on 30 vuoden ajan opettanut väkivallattomuutta päiväkodista lähtien. ”Meidän on opetettava nuorille, miten väkivallan käyttö oikeasti toimii”, toteaa kenraalimajuri Kurczyk. Hän toteaa suoraan, että armeija tarvitsee nuoria, ”jotka ovat valmiita tappamaan ja tulemaan tapetuiksi tarvittaessa”.[9]

Yllättäen kenraaliraalimajuri Kurczyk nostaa esimerkiksi ilmastoaktivistit, jotka hänen mukaansa edustavat tahtoa toimia ”korkeampien tavoitteiden” puolesta. Bundeswehr tarvitsee näitä nuoria, ”jotka pysyttelevät kaduilla vakaumuksesta” ja sanovat että me olemme ”viimeinen sukupolvi”. He toteavat, että jos ”emme tee jotain nyt, maapallo tuhoutuu”. He seisovat vakaumuksensa takana. Kenraaliraalimajuri Kurczyk toteaa, että ”pidän tästä päättäväisyydestä”. Hän vertaa Bundeswehriä ja ilmastoaktivisteja: ”Tavoitteet ovat erilaiset, mutta henkilökohtaisen sietokyvyn ja ryhmän sietokyvyn kannalta ne ovat täysin vertailukelpoisia.” Kummankin periaatteina ovat toveruus, lojaalisuus, luottamus ja yhteenkuuluvuus. Niinpä hänen mielestään ”Bundeswehr ei ole kovinkaan toisenlainen kuin ilmastoaktivistijärjestöt. Hän ei pohdi järjestöjen välistä eroa. Toisen tehtävänä on opettaa tappamaan ja toinen yrittää pelastaa maailman. Tavoitteena on välineellistää ilmastoaktivismi militarismin vankkurien eteen.

“Armeijan tehtävänä on kasvattaa väkivallan ammattilaisia nuorista, joille yhteiskunta on 30 vuoden ajan opettanut väkivallattomuutta päiväkodista lähtien”

KOULULAISTEN LAKKOLIIKE - ”EMME HALUA TYKINRUOAKSI”

Saksassa CDU/CSU/SPD-hallitus pyrkii palauttamaan pakollisen asevelvollisuuden kaikille miespuolisille kansalaisille. ”Uusi asevelvollisuus”-laki edellyttää, että kaikki vuonna 2008 syntyneet miespuoliset kansalaiset – myös mieheksi siirtyneiden transsukupuolisten henkilöiden – on osallistuttava kutsuntoihin 1.1.2027 alkaen. Se ei vielä velvoita asepalvelukseen. Hallitus on asettanut tavoitteet Bundeswehrin tavoitekasvusta vuoteen 2035 mennessä. Jos tavoitteita ei saavuteta, niin tämän ”kysyntäperusteisena asevelvollisuutena” tunnetun toimenpiteen osalta lainsäätäjä voi määrittää satunnaisen valinta- tai arpajaisjärjestelmän varmistaakseen tarvittavan joukkojen vahvuuden saavuttamisen.

Asepalveluksen nykyaikaistamislain muutoksen myötä tuli voimaan huomaamatta se, että miljoonien nuorten miesten on saatava Saksan asevoimilta lupa pitkäaikaiselle ulkomailla oleskelulle. Kaikkien 17–45-vuotiaiden miesten on hankittava lupa armeijalta, jos he haluavat poistua Saksasta yli kolmeksi kuukaudeksi – riippumatta siitä, onko kyseessä lukukausi ulkomailla, työ tai pidempi matka. Tämä vaatimus on nyt pysyvä, eikä se rajoitu jännittyneisiin tai puolustustilanteisiin eli konkreettiseen sotilaalliseen uhkaan. Miljoonille nuorille miehille Saksassa on toistaiseksi epäselvää, miten uusi matkustuslupavaatimus toteutetaan käytännössä – ja mitä tapahtuu, jos he eivät yksinkertaisesti tiedä siitä.[10]

Kymmenet tuhannet koululaiset lakkoilevat jo syyskuussa 2026 neljättä kertaa uutta asevelvollisuutta vastaan. Yli 100 kaupungissa koululaiset olivat lakossa. Järjestäjien tietojen mukaan kolmen ensimmäisen lakkopäivän aikana paikalle kokoontui kunkin päivän aikana noin 50 000 nuorta. Lakkokehoituksen tunnuksina ovat: ”Emme halua päätyä tykinruoaksi”[11] ja ”Emme jää toimettomina seuraamaan, kun meidät ja ystävämme määrätään sattumanvaraisesti tappamaan ja kuolemaan.”

17-vuotias berliiniläinen koululainen **August** sanoo, ettei hänellä ole ”mitään halua sotaan” eikä hän halua päätyä ”tykinruoaksi” valtioiden välisissä konflikteissa. Aktivisti **Lisa** selittää, että liike ei kohdistu pelkästään itse asepalvelukseen, vaan myös kutsuntoihin ja Bundeswehrin mainontaan kouluissa. Tähän liittyy myös sosiaalipoliittinen motiivi: aloite asettaa aseistautumisen vastakkain koulutuksen, kulttuurin ja terveydenhuollon leikkausten kanssa.[12]

Lakkolaiset näkevät, että pakolliset kutsunnat ja sen yhdessä tehdyt lääkärintarkastukset ovat askel kohti asevelvollisuutta. Asevelvollisuuden kieltäytyminen on yksinkertaisesti erittäin keskeinen aihe nuorten keskuudessa. August toteaa, että ”oppilaiden kohdalla tilanne on seuraava: joko he vastustavat asevelvollisuutta periaatteessa ja ymmärtävät heti, että se on meidän etujemme vastaista, tai he ovat juuttuneet isänmaallisuuteensa tai na-

tionalismiin eivätkä yksinkertaisesti näe yhteyttä militarisoitumisen – eli sen, että miljardeja sijoitetaan puolustukseen – ja niiden puuttumisen välillä koulutus- ja terveydenhuoltojärjestelmissä.” Hänen mukaansa ”suurin osa tukee koululakkoa. Mutta se ei tarkoita, että kaikki osallistuvat siihen, koska valitettavasti meillä ei vielä ole riittävää kattavuutta tavoittaa kaikkia.

Fridays-for-Future-mielenosoituksiin osallistuminen on ollut sallittua, mutta nyt koululaisia on kielletty osallistumasta asevelvollisuutta vastustaviin mielenosoituksiin.

BERTOLT BRECHTIN VAROITUS

”Kun minä olin nuori mies, oli Saksassa asevelvollisuus ja sotaa alkoi, joka hävittiin. Asevelvollisuudesta luovuttiin, mutta koin sen miten se myöhemmin palautettiin ja toinen maailmansota alkoi, suurempi kuin ensimmäinen. Saksa hävisi ja perusteellisemmin kuin ensimmäisen. Asevelvollisuudesta luovuttiin jälleen. Ne, jotka toisen kerran toteuttivat asevelvollisuuden hirtettiin rikoksesta ihmisyyttä vastaan. Nyt vanhenemisen aattona, kuulen, että asevelvollisuus palautetaan kolmannen kerran. Ketä vastaan suunnitellaan kolmatta sotaa? Ranskalaisia vastaan? Puolaa vastaan? Englantilaisia vastaan? Venäläisiä vastaan? Vai saksalaisia vastaan?” Brecht jatkoi vetoomuksessaan: “Elämme atomiaikakaudella, ja kaksitoista divisioonaa ei voi voittaa sotaa – mutta ne voivat kyllä aloittaa sen. Ja miten kaksitoista divisioonaa voisi riittää, kun on asevelvollisuus? Haluatteko todella ottaa ensimmäisen askeleen, ensimmäisen askeleen kohti sotaa? Viimeisen askeleen, sen kohti tyhjyyttä, me kaikki sitten otamme.” Näin kirjoitti hieman ennen kuolemaansa kuuluisa saksalainen näytelmäkirjailija ja teatteriohjaaja **Bertolt Brecht**. Hän vastusti tuolloin asevelvollisuuden palauttamista kummassakin Saksassa ja ehdotti kansalaisäänestystä asiasta niin Saksan liittotasavallassa ja Saksan demokraattisessa tasavallassa.

Saksan militarisoituminen on pelottava asia. Sen seuraukset ovat arvaamattomat. Brecht varoitti aikoinaan jälleenaseistamisen vaarasta seuraavasti: ”Suuri Karthago kävi kolme sotaa. Se oli yhä voimakas ensimmäisen kerran jälkeen, ja se oli yhä asumiskelpoinen toisen kerran jälkeen. Kolmannen jälkeen sitä ei ollut enää löydettävissä.” (Brechtin kirje saksalaisille taiteilijoille ja kirjailijoille Saksan liittotasavallan remilitarisoitumisen johdosta 1951).

Lähteet:

[1] NATO-Jahresbilanz: Hat Deutschland schon die stärkste Armee Europas?. EuroNews. 28.3.2026

[2] Boris Pistorius: Wir müssen bis 2029 kriegstüchtig sein. Saksan valtiopäivät. Tiedote 5.6.2024

[3] HS 10.9.2026, Heikki Aittokoski, *Saksalaisten puolustustahtoa moitittu*

[4] Punamusta Liekki 1.11.2024, Jouko Jokisalo, *”Itävalta-linnoitus”, FPÖ ja Suomi*

[5] Die Deutschen müssen zur Not zum Wehrdienst gezwungen werden. Neue Zürcher Zeitung. 15.8.2025.

[6] Wikipedia. Warum ich niemals für mein Land kämpfen würde

[7] ”Wenn man mich an die Front zwingt, würde ich einfach nichts tun”. RBB24. 19.4.2025

[8] Kriegsdienstverweigerer aus der Ukraine und Russland. DFG-VK. Avattu

[9] Spiegel Nr. 15/ 8.4.2023, ”Keiner will gern andere Menschen erschiessen”

[10] Neue Wehrpflicht-Regel: Junge Männer dürfen Deutschland nicht mehr länger ohne Genehmigung verlassen. Berliner Zeitung. 3.4.2026

[11] Schüler protestieren gegen Wehrpflicht: „Ich will nicht jemanden töten“. Berliner Zeitung. 12.12.2025.

[12] Schulstreik: Warum Schüler wieder gegen die Wehrpflicht auf die Straße gehen. Telepolis. 25.9.2026.

Juttuvinkki?
Lisättävää?
Korjattavaa?

Ota yhteyttä toimitukseen!
punamusta.liekki@proton.me

ROJAVAN MATKALTA PALANNEET SUOMALAISET VIERAILIVAT TANSSIVA EMMA -KIRJAKAHVILASSA

Punamusta Liekki

Kaksi Rojavaan matkustanutta suomalaista vieraili kirjakahvila Tanssivassa Emmassa 12.10.2026. Matkaan lähtemiseen motivoi mahdollisuus oppia kurdien organisoimisen tavoista ja yhteisöjen käytännöistä. Kurdien työväenpuolueen PKK:n periaatteet ja naisten oikeuksiin keskittyvä politiikka oli kiinnostanut heitä jo kauan. He kertoivat kokemuksistaan ja käytännöistä, joiden ansiosta kurdiyhteisöjen järjestäytyneisyys on säilynyt poliittisen tilanteen muuttumisesta huolimatta.

Organisaatiota ovat hajottaneet muun muassa sortotoimet, joita arabimaissa lyhenteellä Daesh tunnettu Islamic State of Syria and Iraq on suorittanut. Vuonna 2014 Daesh hyökkäsi Irakin alueelle. Daeshin taistelijat tappoivat tuhansia jesidejä ja kaappasivat heitä seksiorjiksi.[1] Jesidit ovat Syyrian luoteisosissa, Turkin kaakkoisosissa ja Irakin alueilla elävä uskonnollinen vähemmistö.[2]

Naiset naisten tukena

Naiset ovat rakentaneet järjestöä luomaan yhteisöllisyyttä, turvaa ja puitteita oppimiselle. Vieraat kävivät tutustumassa Yazidi Women's Unioniin (Y.J.Ê.R), joka kouluttaa jesidinaisia ja pitää heille konferensseja.[3] Järjestöä innostavat PKK:n pyrkimykset. Järjestö sai joulukuussa vuonna 2025 kirjeen **Abdullah Öcalanilta** jossa vankeudessa oleva PKK:n johtaja osoitti tukensa yhteisölle. Y.J.Ê.R ilmaisi lausunnossaan saaneensa kirjeestä voimia kamppailuunsa.[4]

Alueilla toimii muitakin naisten hyvinvointia ja autonomiaa kohentamaan pyrkiviä järjestöjä. Foundation of the Free Woman in Syria, kurdin kielisestä nimestä (Weqfa Jina Azad a Sûrî) lyhennettynä WJAS:in toimintaan kuuluu naisten terveydenhuollon vieminen syrjäisemmille alueille.[5] WJAS-järjestöllä on liikkuvia klinikoita, joten palvelut voidaan tuoda lähelle. Naisten terveyteen voi liittyä tabuja, joten tällaisen ammattitaidon vieminen yhteisöihin on erityisen tärkeää.

Oikeus ja sovittelu

Naisten turvatalot on jouduttu sulkemaan Syyrian presidentiksi vuonna 2025 nousseen Al-Sharaan valtaamilla alueilla. Suomalaiset toverimme pääsivät kuitenkin vierailemaan eräässä naisten turvataloista jotka sijaitsevat aluevaltauksilta säästyneillä alueilla ja kuulemaan heidän käytännöistään.

"Daesh:in hyökkäykset, PKK-liikkeen johtaja Öcalanin eristysvankeudessa pitäminen ja Turkin suorittamat sortotoimet eivät ole sammuttaneet yhteisöjen toimintaa kokonaan."

Valtiolliset oikeudenkäynnit ovat tuottaneet pettymystä ja herättäneet epävarmuutta. Tarve riitojen ja pahoinpitelyiden jälkeisille sovitteluille kumpuaa tästä epäluottamuksesta oikeussysteemiä kohtaan. Naisten turvataloilla pyritään sovittamaan perheissä ja naapurustoissa tapahtuneita riitoja huomioiden uhrin turvallisuus ja selvittämällä, miten pystytään rakentavasti parantamaan toista loukanneen henkilön toimitapaa tai käytöstä. Vierailija kuvasi, että kun Suomessa sovitteluilla on pienempi rooli oikeudessa ja rangaistuksen määrittelyllä suurempi, on tilanne kurdien yhteisöissä päinvastainen.

Ajettu ahtaalle

Järjestäytyneen paikallisen yhteisöllisen toiminnan tärkeys korostuu kurjistetuissa olosuhteissa. Daesh:in hyökkäykset, PKK-liikkeen johtaja Öcalanin eristysvankeudessa pitäminen ja Turkin suorittamat sortotoimet eivät ole sammuttaneet yhteisöjen toimintaa kokonaan. Aluevaltaukset ovat vähentäneet liikkeen toimialueita, mutta joillain alueilla naapurustojen neuvostot vaikuttavat yhä. Paikallistason vaikuttamista pidetään arvossa ja se nähdään demokratian mahdollistajana.

Kulttuuria pidetään elossa taiteen keinoin: musiikkivideoiden, musiikin ja kuvataiteen sekä elokuvien avulla. Toistuva aihe kuvataiteessa on Shahmaran, myyttinen hahmo, joka on tunnettu muissakin Lähi-Idän kulttuureissa.

Suomalaiset pääsivät tutustumaan myös alueen kouluihin. Naisten merkitystä kulttuurissa, historiassa, liikkeessä ja yhteisöissä tuotiin esille etenkin jinologian kouluissa. Kurdiksi jin tarkoittaa naista, ja jinologia keskittyy siis naisiin. Valtaosa oppilaista on naisia ja pyrkimys on, että näissä kouluissa tulevaisuudessa kaikki opettajatkin olisivat naisia.

Illan keskusteluissa kävi ilmi sekä vieraiden että kuulolla olleiden kävijöiden halu saada samanlaista omistautunutta yhteisöllisyyttä Suomeenkin. Kurdien päättäväisyyttä ja sitoutuneisuutta liikkeellensä ja yhteisöilleen ihailtiin ääneen.

Tanssivan Emman vieraiden mukaan se voi vaatia ovelta ovelle kampanjointia ja kovaa työtä.

Lähteet:

[1] UN: ISIL committing genocide against Yazidis. Al Jazeera. 17.6.2016. Luettu 27.11.2026.

[2] Who, What, Why: Who are the Yazidis? BBC News. 8.8.2014. Luettu 27.11.2026.

[3] "This is the first time, after thousands of years, that our identity has been accepted and valued" – Eisha Sido, Yazidi Women's Union of Afrin. Rojava Information Center. 9.9.2020.

[4] Yazidi women respond to Abdullah Öcalan's message: Our struggle has grown stronger. ANF News. 8.10.2025.

[5] About the Foundation. WJAS:n kotisivut. Luettu 26.11.2026.

LANKA -verkosto vierali kirjakahvila Emmassa

Punamusta Liekki

Lahdesta alkunsa saanut marxilais-leninistinen LANKA -verkosto vieraili Tanssivassa Emmassa maanantaina 5.10. Illan aikana käytiin läpi järjestön rakennetta ja toimintatapoja toverillisessa seurassa kahvin ja leivosten äärellä.

LANKA:n tovereiden edellisestä vierailusta Oulussa oli jo ehtinyt vierähtää aikaa, joten kerrottavaa riitti, sillä yleisössä oli uusia kasvoja ja paljon uutta oli ehtinyt tapahtua. LANKA -verkoston osastoja löytyy nyt Lahden lisäksi myös Tampereelta ja Helsingistä. Verkosto on ollut otsikoissa, kun se tammikuussa vastusti Teemu Keskisarjan rasistista väestönvaihto-luentoa ja menetti tästä hyvästä Lahden toimitilansa.

LANKAn poliittinen linja ja toimintakulttuuri on kuitenkin pysynyt samana, ja sen ohjaaviksi periaatteiksi nimettiin luokkayhtenäisyys, demokraattinen sentralismi, marxilainen tiedostamisen teoria, vastuunjako ja viestintä sekä turvallisempi tila ja yhteisöjen vaaliminen.

Onni Storm

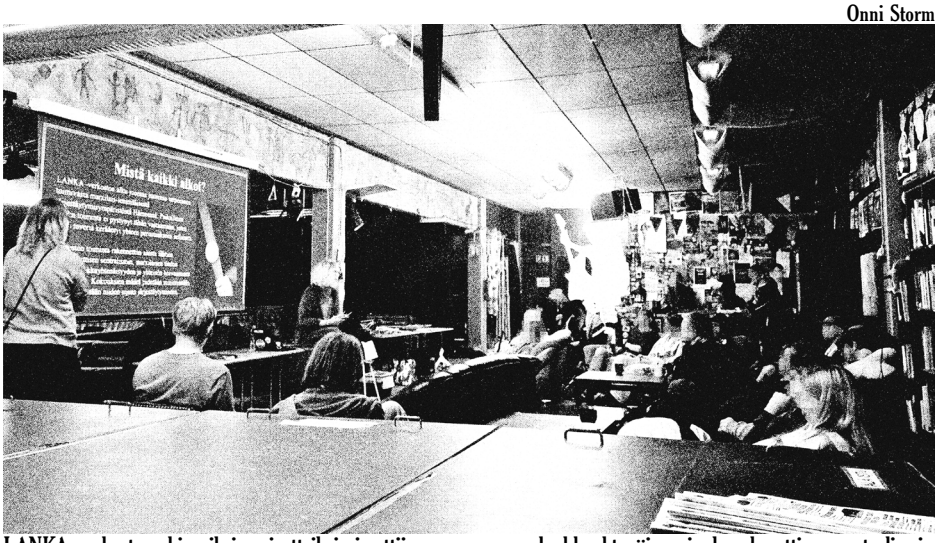

LANKA -verkoston ohjaaviksi periaatteiksi nimettiin muun muassa luokkayhtenäisyys ja demokraattinen sentralismi.

LANKA -verkoston valtti tuntuu olevan tehokas ja säännöllinen toiminta, jonka takana on hyvin suunniteltu organisaatiorakenne. Esiin nostettiin esimerkiksi produktiivisen – eli organisaation tavoitteita ja taktiikoita harjoittavan – työn priorisointi ei-produktiiviseen työhön, kuten kokoustamiseen ja järjestöbyrokratiaan nähden.

Lisäksi olemassaolevaa byrokratiaa on suoristettu ja monet päätökset saadaan tehtyä sähköisesti 48 tunnissa. Työryhmiä arvioidaan säännöllisesti ja yksittäisiin jäseniin pidetään yhteyttä jäsentapaamisien avulla. Toiminnanohjausta ja laadunvalvontaa harjoitetaan porrastetusti työnjakajilta työnjakoupseereille, ja heiltä jäsenistölle. Konstit näyttävät toimivan. LANKA -verkosto on saanut järjestettyä vuodessa huomattavasti tiheämmin tapahtumaa suurempaan SKP:-hen nähden.

LANKA:n tovereiden kokemuksen mukaan toimintamalli ei sulje pois ihmisten omaa autonomiaa, oma-alotteisuutta tai päätäntävaltaa, vaan tekee toiminnasta saavutettavaa, myös tovereille joilla on vain rajallinen määrä aikaa toimia kuussa.

Runoja:

napapiirillä kovat vuokrat, naittivat ahnaiden hiilijalanjäljet ja
talousfoorumin korruptoituneet portfoliot -
isojen poikien saunaillassa, snapsilasien kesken
rikkaitten paratiisi
sovittiin maastopyöräteitä
ekosertifioitu maisemahotelli
olenko tyhmä vai menettänyt järkeni - tunnen
pakahtuu sieluni, ahtautuu nollakasvutilaan, katoaa
masuunien monikansalliseen sulattoon
kansalaispalkka -

kuulen kuukkelin, pähkinöistä huolimatta häviävämme kaikki

(kirjoitettu päivänä, jolloin turismi lanseerattiin pohjoisen kuntiin ja raha vei suhteellisuudentajun. Runon nimi voisi olla myös Lapin liitto juoksupoikana)

Unni Utare

Punamustan Liekin teorianurkassa käsitellään vallankumoukselliselle teorialle keskeisiä käsitteitä radikaalivasemmiston erilaisten ideologisten perinteiden näkökulmista.

DIALEKTINEN MATERIALISMI – marxismi –

Helmikuussa 2026 julkaistussa yhteiskunnan perustaa ja päällysrakennetta käsittelevässä teorianurkassa asian ytimeen päästiin käsittelemällä ensin erittäin kiteytetysti dialektista ja historiallista materialismia. Mainittua tuli myös se, että kyseinen aihe itsessään on kevyesti tarpeeksi laaja omalle nurkalleen. Tässä se nyt on, ja tämäkin vasta pintaraapaisu!

Dialektinen materialismi on ennen kaikkea filosofinen tutkimusmetodi, jota soveltamalla marxilaiset tarkastelevat, analysoivat ja pyrkivät ymmärtämään maailmaa. Se ei ole dogma, eikä sen tarkoitus ole esittää väistämätöntä ennustusta tulevaisuudesta, vaan tutkia luontoa ja sen sisältämiä objektiivisia ilmiöitä ja niiden sisäisistä ristiriidoista kumpuavassa jatkuvassa muutoksessa ja liikkeessä.

Dialektisen materialismin kehitys

Dialektista metodia muistuttavaa ajattelua on harjoitettu historian saatossa ympäri maailmaa, ja sitä muistuttavia piirteitä voi löytää esimerkiksi buddhalaisesta ja taolaisesta maailmankatsomuksesta.

Dialektinen materialismi kuitenkin juontaa juurensa antiikin Kreikkaan, länsimaisen filosofian ja luonnontieteen alkuajoille. Herakleitoksen dialektiikka, Demokritoksen materialismi ja Paltonin objektiivinen idealismi vaikuttivat toisiinsa ja sittemmin inspiroivat 1400- ja 1500-lukujen yhteiskunnallisen murroksen ajan ajattelijoita ja tieteilijöitä, jotka puolestaan rakensivat pohjan Descartesin, Spinozan ja lopulta Kantin ja Hegelin ajattelulle. Nämä filosofit ajatuksineen eivät syntyneet tyhjästä, vaan olivat riippuvaisia historiallisesta ja materiaalisesta kontekstista, joista he saivat alkunsa. He rakensivat toistensa päälle, kritisoiden edeltäjiään ja kehittäen uutta, ottaen vaikutteita ympäröivästä maailmasta ja vaikuttaen siihen itse. Näin myös dialektisen ajattelun kehityksen voi ymmärtää dialektisena prosessina.

Hegelin dialektinen metodi on Marxin ja Engelsin dialektisen materialismin kenties tärkein esiaste. Hegel näki koko luonnon, historiallisen ja hengellisen maailman jatkuvasti liikkuvana ja kehittyvänä prosessina, ja vastakkaisten voimien taistelun ihmisen ajattelussa tämän prosessin moottorina. Ihmiset ovat ajatustensa kautta jatkuvassa vuorovaikutuksessa ympäröivän maailman kanssa. He ratkaisevat ongelmia toteuttamalla ajatteluaan konkreettisesti maailmassa. Tämä ajattelun toteuttaminen maailmassa kattaa kaiken talon rakentamisesta kokonaisten yhteiskuntajärjestelmien rakentamiseen.

Hegelille keskeinen kysymys oli luonnollisesti selvittää, mistä nämä muutosta tuottavat ajatukset saavat alkunsa. Hän päätteli ihmisajattelun ja tietoisuuden kumpuavan materiaaliselle todellisuudelle ulkoisesta “puhtaasta järjestä” tai niin sanotusta maailmanhengestä. Hegelille aineellinen maailma oli toissijainen ja henki ensisijainen. Aineellinen liike oli hengen realisoitumista materiaaliseen maailmaan.

Marx taittoi materialistina Hegelin dialektiikan itsensä päälle. Dialektisen materialismin mukaan ajatukset eivät ole jatkuvan muutoksen prosessin ulkopuolella. Ne eivät tule maailmanhengeltä tai jumalalta ihmisten kautta maailmaan, vaan maailmasta ihmisiin. Marxin sanoin ihmiset tekevät itse historiaansa, mutta he eivät tee sitä mielensä mukaan, he eivät tee sitä omavalintaisissa, vaan välittömästi olemassaolevissa, annetuissa ja perinnöksi jääneissä olosuhteissa. Kaikkien edesmenneiden sukupolvien perinteet painavat painajaisten lailla elävien aivoja. Dialektinen materialismi ei mekanistisen materialismin tavoin kuitenkaan vähättele ihmisten ideoita tai kykyä muuttaa maailmaa, vaan näkee ne osana laajempaa kokonaisuutta. Se ei näe kehitystä deterministisesti eli syy-seuraussuhteiden mukaan ennalta (ilman sattuman mahdollisuutta) määrättynä, vaan riippuvaisena liikkuvista osistaan, mukaan lukien ihmismielestä ja sen liikkeelle panemasta muutoksesta.

Dialektisen materialismin materialistinen puoli näkee kaiken lähtevän liikkeelle materiasta. Se näkee liikkeen syntyvän itse aineesta kemiallisten reaktioiden, fysiikan ja elävän luonnon muodossa. Se näkee ihmiskunnan osana tämän elävän luonnon kehitystä ja ihmisten tajunnan ja aistimukset objektiivisen maailman subjektiivisina kuvina.

Vastakohdat

Dialektiikka tutkii ennen kaikkea vastakohtia ja sitä, miten niiden välinen kamppailu ja ristiriitojen ratkeaminen johtaa liikkeeseen. Liike tai muutos ei synny koskaan tyhjästä, vaan näiden vastakkaisten tendenssien vaikutuksesta toisiinsa. Tämä tarkoittaa sitä, että jokainen asia ja ilmiö on vastakohtien summa. Ilman vastakohtia maailmankaikkeus, liike ja niin myös aika lakkaisi olemasta. Niinpä vastakohdat ovat universaaleja. Niitä löytyy kaikkialta ja ne ovat yhteydessä toisiinsa. Konkreettisia esimerkkejä vastakohdista ovat liike ja inertia, elämä ja kuolema, perusta ja päällysrakenne sekä omistava ja työtätekevä luokka. Vastakohdat eivät dialektiikan kontekstissa tarkoita välttämättä, että tarkasteltavat ilmiöt, voimat tai asiat ovat täysin päinvastaisia, vaan että ne ovat ristiriitaisessa suhteessa toisiinsa nähden eli ne toisin sanoen vastustavat toisiaan.

Nämä jokaisen kokonaisuuden sisältämät ristiriitaiset tendenssit ovat jatkuvassa kamppailussa toistensa kanssa ja ratketessaan synnyttävät uusia vastakkaisuuksien muotoja. Elämä on ristiriita, joka ratkeaa lopulta kuolemaan. Eläimen

soluilla on taipumus vanheta, kuihtua ja kuolla, mutta samalla eläin pitää itseään elossa syömällä, juomalla ja pysymällä lämpimänä. Lisäksi se kykenee lisääntymällä tuottamaan uutta elämää, joka sekin lisääntyy, kuolee ja niin edelleen. Prosessin aikana ympäröivä maailma vaikuttaa lajiin ja laji kehittyy ja vaikuttaa ympäröivään maailmaan. Muutos ei tapahdu vähenemisen tai kasvun, vaan kehityksen myötä. Energia ei katoa, vaan muuttaa muotoaan.

Dialektiikka on näiden keskenään ristiriitaisten, toisensa poissulkevien vastakkaisten tendenssien löytämistä kaikissa luonnonilmiöissä ja prosesseissa.

Dialektiikan lait

Kirjassaan Luonnon Dialektiikka Friedrich Engels pyrkii kehittämään dialektista materialismia luonnontieteen metodina ja erittelee sen kolmeen eri "dialektiikan lakiin". Nämä ovat laki määrän muuttumisesta laaduksi, laki vastakohtien toistensa läpäisemisestä (tai vastakohtien ykseydestä ja kamppailusta) sekä laki kieltämisen kieltämisestä eli negaation negaatiosta. Lait voivat auttaa ymmärtämään ja soveltamaan dialektista materialismia käytännössä, joten käymme ne kiteytettynä läpi.

Määrä muuttuu laaduksi

Määrän muuttuminen laaduksi viittaa vähittäisten määrällisten muutosten taipumukseen johtaa laadullisiin harppauksiin asioiden olemuksessa. Yleinen esimerkki tästä on veden kiehuminen. Aluksi veden lämpötila nousee pikkuhiljaa määrällisesti korkeammaksi, kunnes vastaan tulee käännekohta, jonka yli mentäessä vesi kiehuu ja kokee laadullisen muutoksen höyryksi. Ajankohtainen esimerkki on ilmaston lämpeneminen. Pitkäaikaiset määrälliset muutokset ilmaston keskilämpötilassa johtavat keikahduspisteisiin, joiden myötä maapallo kokee laadullisia muutoksia esimerkiksi napajäätiköiden sulamisen tai aavikoitumisen muodossa. Yhteiskunnallinen esimerkki on epäkohtien ja luokkaristiriitojen kasautuminen, kunnes laadullinen muutos realisoituu vallankumouksena.

Vastakohtien ykseys ja kamppailu

Aiemmin mainittiin, miten vastakohdat ovat universaaleja ja miten ne kamppailun kautta saavat aikaan muutosta. Vastakohtien ykseys viittaa siihen, miten asioiden sisäiset vastakohdat määrittelevät toisiaan ja ovat riippuvaisia toisistaan. Elämää ei ole ilman kuolemaa eikä kuolemaa ilman elämää, porvaristoa ei ole ilman proletariaattia eikä proletariaattia ilman porvaristoa, ei palkkatyötä ilman pääomaa tai pääomaa ilman palkkatyötä, vuokralaista ilman vuokranantajaa jne. Nämä vastakohdat ovat osa yhtä laajempaa ristiriitaa, jonka ratkeaminen tapahtuu kamppailun kautta. Pääoma ei ole erillinen palkkatyöstä, vaan ne yhdessä ovat kapitalismin sisäisiä toisilleen antagonistisia vastakohtia.

Vastakohtien ykseys on ehdollista ja väliaikaista, kun taas toistensa poissulkevien vastakohtien kamppailu on absoluuttista. Kaikilla prosesseilla on alku ja loppu. Muuttumattomuus on suhteellista, kun taas muuttuvuus, joka ilmenee prosessin muuttumisena toiseksi, on absoluuttista. Jokaiselle ilmiölle on muutoksessa ominaista suhteellisen levon tila ja ehdottoman muutoksen tila. Nämä tilat aiheutuvat ilmiön sisäisten vastakohtien ristiriidasta.

Suhteellisen levon tilassa vastakohdat ovat tasapainossa ja ilmiössä tapahtuu vain määrällisiä muutoksia. Palkkatyö ja pääoma ovat ristiriidassa keskenään, mutta ristiriita aiheuttaa esimerkiksi sovittelun tai pääoman kiristyneemmän otteen vuoksi hetkellisen tasapainon, jonka aikana ristiriidat voivat pikkuhiljaa kasvaa. Kun ilmiö saavuttaa ehdottoman muutoksen tilan, levon tilassa kerääntynyt määrällinen muutos ylittää rajan, jonka jälkeen tapahtuu ykseyden jakautuminen ja laadullinen muutos. Työväki saa tarpeekseen ja kumoaa pääoman.

Kamppailun tuloksena prosessi muuttuu vastakohdakseen. Syy muuttuu seuraukseksi, joka lopulta muuttuu syyksi seuraavalle seuraukselle. Tästä päästään kätevästi viimeiseen lakiin, eli kieltämisen kieltämiseen.

Kieltämisen kieltäminen

Kieltämisen kieltämisen (eng. negation of the negation) voisi kääntää myös kumouksen kumoamiseksi tai mitätöinnin mitätöimiseksi. Edellä mainitun ykseyden jakautumisen ja laadullisen muutoksen myötä prosessi muuttuu vastakohdakseen, mutta silti ylemmälle kehitysasteelle, sillä se pitää sisällään edellisen muotonsa kontekstin. Maahan tippunut siemen siirtyy itäessään seuraavalle olemisen tasolle, mutta vanhan siemenen kuoret ovat vielä juurissa. Kasvaessaan kasvi kukkii ja tuottaa uusia siemeniä, jotka eivät kuitenkaan ole ensimmäinen siemen, vaan jotain aivan uutta. Samalla tavalla ihmiskunnan siirtyminen luokkayhteiskuntaan oli sitä edeltävän primitiivisen kommunismin negaatio, ja luokkayhteiskunnan laadullinen muutos sosialismiin luokkayhteiskunnan negaatio. Sosialismi ei kuitenkaan ole sama asia kuin primitiivinen kommunismi, sillä se pitää sisällään piirteitä edellisestä negaatiosta.

Nämä lait ja koko dialektinen materialismi auttavat ymmärtämään ympäröivää maailmaa ja sen kehitystä uudesta näkökulmasta. Dialektinen materialismi ei kuitenkaan ole kristallipallo, vaan pikemminkin suurennuslasi. Se on myös toimintakehote, sillä yksi parhaista tavoista tutkia muutosta on aiheuttaa sitä itse.

Lukemista:

Marx: Saksalainen filosofia (1846, 1932)

Engels: Anti-Dühring (1877), Luonnon dialektiikka (1886, 1925), Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi (1880)

Lenin: Materialismi ja empiriokritisismi (1908)

Mao: Vastakohdasta (1937), Käytännöstä (1937)

Tuure Lehén: Työväenluokan maailmankatsomus (1950), Materialisteja ja idealisteja (1964)

Stalin: Dialektisesta ja historiallisesta materialismista (1940)

Mielivallaton

Näkymättömät johtajat kannattelevat liikettämme

Mielivallaton-kolumnipalstalla Jiko Kylén tutkii vasemmistolaisen liikkeen heikkoja kohtia ja piileviä mahdollisuuksia tavoitteenaan kumouksellisen potentiaalin kahleita purkavan itsekritiikin vaaliminen.

Vallankumouksellinen järjestäytyminen perustuu uusintavalle työlle, eli toiminnan puitteiden, ihmisten ja suhteiden hyvinvoinnista huolehtimiselle, joka on perinteisesti naistyypillistä työtä. Tunnetyö, hoivatyö ja järjestelytyö eivät ole vain liikkeen mahdollistamista, vaan ne ovat liike itsessään. Itse asiassa voisi sanoa, että organisaatioissamme lähes kaikki työ on uusintavaa työtä. Tämä on helppo unohtaa, kun suurimmat suosionosoitukset ansaitaan karismaattisella esiintymisellä tai itsevarmalla teorian kirjoittamisella. Liikkeiden todelliset johtajat ovat piilossa läppäreiden, soppatykkien ja tulostimien takana.

Uusintava työ rakentaa ja järjestää yhteisiä voimia

Marxilaisittain uusintava työ määritellään perinteisesti naisten kotona tekemäksi työksi, johon kuuluu esimerkiksi siivoaminen, kokkaaminen ja lasten kasvattaminen, lyhyesti sanottuna siis työvoiman uusiutumisen mahdollistaminen. Uusintavan työn käsitettä voidaan soveltaa myös kodin ulkopuolelle, sillä samat tehtävät toistuvat monissa sosiaalisissa konteksteissa - myös vallankumouksellisissa organisaatioissa ja liikkeissä. Esimerkiksi Mustissa panttereissa toimineet naiset toivat esiin, kuinka toimistotyöt jäivät usein heidän harteilleen, kun taas poliittisen toiminnan johtaminen ja julkinen esiintyminen kuului miehille (The Movement, 1969).

Sama toistuu tänä päivänä enemmän tai vähemmän kaikissa vasemmistolaisissa organisaatioissa Suomessakin. Oman kokemukseni mukaan asiasta puhutaan harvoin, ja jos puhutaan, se tapahtuu naisten ja muiden ei-miesten aloitteesta. Uusintava työ jakautuu liikkeissä epätasaisesti ja kasautuu harvoille henkilöille, yleensä heille, jotka tekevät samankaltaista paljon myös kotona.

Suurin taakka uusintavassa työssä ei ole se, että tehtäviä on paljon tai että ne ovat epämukavia. Eniten aikaa ja voimavaroja kuluu usein muiden työn johtamiseen. Monet miehet aidosti haluavat alkaa tehdä suuremman osan esimerkiksi sihteerityyppisistä töistä tai keittiötöistä, mutta vaativat tämän mahdollistamiseksi sitä, että joku kertoo heille mitä täytyy tehdä. Tehtävälistan laatiminen jää siis edelleen jonkun muun harteille. Tässä päästäänkin uusintavan työn ytimeen; kyse on itse asiassa johtamisesta ja organisoinnista. Liikkeen voiman uusintaminen ja mahdollistaminen vaatii tekemistä vaativien töiden huomaamista, järjestelemistä ja jakamista. Uusintava työ kaikessa moninaisuudessaan on pakollista ja kasvattavaa; se on työväen järjestäytymisen sydän. Toverien riitojen selvittäminen, vaikeilta tuntuvien ihmisten kanssa toimiminen, ja kaiken kaikkiaan yhteisestä hyvinvoinnista huolehtiminen opettaa juuri sellaista resilienssiä, jota vallankumoukselliset tarvitsevat. Miehet ampuvat itse asiassa itseään jalkaan kuvitellessaan, että he voivat laiminlyödä sosiaalisesti epämukavat työt osaamattomuuden varjolla.

Historialliset esimerkit osoittavat, ettei sitoutuminen feminismiin tai tasa-arvon, solidaarisuuden tai autonomian edistämiseen paperilla riitä. Kenties uusintavasta työstä kieltäytyvien sosialistien on helppo ajatella, että tavoitteet eivät ole toteutettavissa omassa toiminnassa ennen tulevaisuudessa häämöttävää maagista sosialismin saavuttamisen hetkeä. Tällöin unohdetaan, että uusintaminen on liikkeen elossa pysymisen ja vahvistumisen ehto, eikä sosialismia voida edistää ilman oman voimamme kasvattamista. Jos voimat eivät riitä keittiövuorojen järjestämiseen, on huvittavaa kuvitella niiden riittävän luokkataisteluunkaan. Emme voi myöskään ajatella, että on parasta jos kaikki tekevät mitä parhaiten osaavat. Marxin (1867) sanoin, ihmisen muuttaessa työllään ympäröivää maailmaa muuttaa hän samalla myös omaa luontoaan. Kun tavoittelemme työväen johtajuutta, meidän on aloitettava kasvattamalla omaa johtajuuttamme omaa itseämme kohtaan - siis autonomiaa työn tekemisessä, aloittamisessa ja järjestämisessä.

Näkymättömät työt kasautuvat harvojen harteille

Rekisteröidyissä järjestöissä tai puolueissa uusintavaa työtä saattaa kuulua työntekijöille virallisesti ja epävirallisesti. Ruohonjuuritason organisaatioissa työnjaon voisi kuvitella olevan joustavampaa ja siten sen uudelleenjärjestäminen helpompaa. Todellisuus on kuitenkin usein toisenlainen. Ilman sovittuja rooleja tai työnkuvia tehtävät kasautuvat huomaamattomasti ja näkymättömin perustein. Kun tietyt ihmiset päätyvät toistuvasti huolehtimaan esimerkiksi keittiötöistä, ryhmäviesteihin vastaamisesta, konfliktien selvittelystä tai aktioiden suunnittelusta, ryhmässä syntyy hiljainen oletus siitä, että he tekevät näin jatkossakin. Uusintavan työn tekijän roolista tulee helposti taakka, joka sulkee ulos muusta toiminnasta. Jos ihmiset näkevät sinut aina tiskaamassa tai kirjoittamassa kokousmuistiinpanoja, he eivät ehkä tule aloittamaan kanssasi keskustelua vallankumouksellisesta teoriasta tai liikkeen strategioista. Koska mitäpä tiskaaja sellaisesta tietäisi. Lienee helppo nähdä, kuinka tällaiseen rooliin jääminen uuvuttaa ja pahimmassa tapauksessa pakottaa toiminnasta vetäytymiseen.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Kun miehiä kritisoidaan uusintavan työn laiminlyömisestä, puolustuksena on usein se, että miehiä ei ole opetettu tähän. Tässä on tietysti perää. Pojaksi kasvatettaville lapsille opetetaan muiden hyvinvoinnin priorisointia ja yhteisistä asioista huolehtimista yleensä vähemmän kuin tytöksi kasvatettaville. Uusintavaan työhön täytyy nimenomaan opetella, todennäköisesti pitkässä prosessissa. Jossain vaiheessa täytyy uskaltaa ottaa erehtymisen riski ja selvitä tehtävistä myös ilman assistenttia. Pahimmassa tapauksessa miehet ilmoittavat osaamattomuudensa johtuvan siitä, että heitä ei ole biologisesti ohjelmoitu kykeviksi uusintavaan (erityisesti emotionaaliseen) työhön, mikä ei tietenkään pidä paikkaansa. Kapasiteetti emotionaaliseen työhön kasvaa emotionaalista työtä tehdessä. Suuri osa autonomian oppimisen kuormittavuudesta tulee epäonnistumisen pelosta, joka kasvaa sitä suuremmaksi, mitä pidempään tottuu toimivaan vain toisten ohjauksessa.

Uusintavasta työstä pois jättäytymistä perustellaan myös omien voimavarojen vähyydellä, joka on yleinen jaettu ongelma kaikenlaisessa vastarintajärjestäytymisessä. Yksilöä ei tietenkään voida pakottaa olemaan vahvempi, vaan yhteisiä voimia on tuettava rakenteellisesti. Kaikilla meillä on joku syy olla mukana liikkeessä sekä omat perustelumme sille, millaisia tehtäviä otamme. Reaktiivinen aktivismi ilman yhteistä strategiaa ja jaettuja tavoitteita muodostaa hedelmällisen maaperän paitsi uupumiselle myös uusintavan työn laiminlyömiselle. Tämä ajattelutapa on käännettävä päälaelleen, kun halutaan rakentaa kestävää työväen taisteluorganisaatiota. Tällöin liikkeen voiman ylläpitäminen ja kasvattaminen on kaikki kaikessa, ja tähän oivallinen työkalu on yksittäisten ihmisten kapasiteettien moninaistaminen.

Liike uusiutuu ristiriidoista

Työ tekee kaltaisekseen yllättävän nopeasti ja huomaamattomastikin. Uusintavan työn kokonaisuuteen kuuluu niin monenlaisia tehtäviä, että johtajuus on harvoin se asema, jossa näistä töistä pääasialliseen vastuun päätynyt kokee olevansa. Jatkuva velvollisuus huomata ja muistaa tehtäviä ja muistutella niistä sekä huolehtia toisista ja heidän hyvinvoinnistaan ja suhteistaan tuntuu helposti yksinäiseltä ja epäkiitolliselta. Tämä johtuu ainakin siitä, että työtä kirjaimellisesti tehdään yksin sen kasautuessa pääosin yhdelle tai harvalle ihmiselle organisaatiossa.

Liikkeen kannatteleminen uusintavalla työllä saa harvoin minkäänlaista tunnustusta, koska sitä pidetään itsestään selvyytenä tai niin sanottuna kutsumuksena. Siinä missä monet näkyvät johtajaroolit saavat mainetta ja kunniaa, uusintava työ ei tunnu palkitsevalta. Liike ei ole kestävä, jos se ei anna tekijälleen enemmän kuin tekijä antaa liikkeelle. Eikä minkään välttämättömän työn kasaaminen harvoille voi olla kestävää. Meistä kaikista on tultava johtajia, eli meidän kaikkien on opittava ottamaan vastuuta liikkeen uusintamisesta.

Tämä teksti ei tule poistamaan uusintavan työn sukupuolittuneisuutta organisaatioissamme, niin kuin eivät tule turvallisemman tilan periaatteet tai muutkaan julistukset. Keskittyessämme sääntöjen laatimiseen unohdamme, että jotkut ihmiset eivät yksinkertaisesti halua muuttaa omaa toimintaansa.

Sukupuolittunut työnjako on yksi patriarkaalisista rakenteista, joista miehet hyötyvät. He pääsevät helpommalla, kun muut tekevät likaiset työt, ja miehille jää enemmän aikaa ja valtaa hoitaa näkyviä ja kuuluvia johtotöitä sekä rakentaa suhteita ja statusta liikkeen sisällä. Kenties naisten on hoidettava työtaistelunsa sillä ainoalla tehokkaalla tavalla, eli (uusintavan) työn keskeyttämisellä. Miesten on pakko kehittää oma toimijuutensa, jos he menettävät sihteerinsä. Miehet itse tuntevat omat ongelmansa parhaiten, ja ratkaisunkin on tultava heiltä. Kuten Mustien pantterien naiset (1969) toteavat, naisten vapautukselle vielä miesten tiedostamistyötä tärkeämpää on kuitenkin naisten oma pyrkimys oppia kieltäytymään alistumisesta. Sitä tavoitellessa kävelemme tietysti käsi kädessä. Työväenliikkeen sisäisten ristiriitojen ja erojen huomaaminen on yhtenäisyyden rakentamisen ehto.

Lähteet:

Marx, K. Työprosessi ja arvonlisäysprosessi. Teoksessa Pääoma I, Osasto III.

The Movement. (1969). Panther sisters on women's liberation.

Oulun radikaalivasemmiston
1# tapaamispaikka auki
maanantaisin klo 17-21
osoitteessa Sorvarintie 5

Kirjakahvila
TANSSIVA EMMA

TARVITSEEKO YRITYKSESI MAINOSTILAA?
TÄÄLTÄ SITÄ
ET SAA
Punamusta Liekki ei ole riippuvainen ulkopuolisesta rahoituksesta

VOISIKO TÄSSÄ OLLA SINUN KIRJOITTAMASI ARTIKKELI?

Punamusta Liekki etsii lisää henkilöitä toimitukseen!

Ota yhteyttä sähköpostitse punamusta.liekki@proton.me

VĀKIVALTAMONOPOLISTA

24.7.2026 OULUSSA MELLAKKAPOLIISI POISTI KIRJASTOSTA USEITA HENKILÖITĀ TĀLLAISEN KYLTIN VUOKSI:

RASISMI HISTORIAAN, KIITOS!

17.8.2026 SINIMUSTAN LIIKKEEN JĀSEN PAHOINPITELI ANTIFASISTIN. POLIISI OTTI ANTIFASISTIN KIINNI EIKĀ PIDĀTTĀNYT PAHOINPITELIJĀĀ.

MUT VOIKS POLIISIIN SIT LUOTTAA?

TĀSSĀ EI OLE MITĀĀN UUTTA TAI POIKKEAVAA! POLIISI EI OLE NEUTRAALI TOIMIJA. SEN TARKOITUS ON YLLĀPITĀĀ KAPITALISTISELLA LOGIIKALLA TOIMIVAA KANSALLISVALTIOTA JA TUHOTA SITĀ UHKAAVAT TOIMIJAT. LISĀKSI POLIISIN VĀKIVALLAN VĀĀRINKĀYTTÖĀ VALVOO POLIISI ITSE, EIVĀTKĀ POLIISIT MIELELLĀĀN TODISTA TOISIAAN VASTAAN.

SAAKO OLLA LISĀĀ KAHVIA, HERRA?

PĀĀOMA

KOHTA KENGĀT KIILTĀĀ!

HEI KAI TE TIESITTE ETTĀ RASISMI EI OO OK-

SINIMUSTA

VALTIOVALTA

POLIISI

KANSALLISVALTIO EI PYSY KASASSA ILMAN SITĀ SUOJAAVAA VĀKIVALTAKONEISTOA.

SIKSI ON TĀYSIN PERUSTELTUA TODETA:

KAIKKI KYTÄT OVAT PASKIAISIA!

22.10.2026

KARHUKAINEN